

KOMBINIRANI TEKST

Multilateralne konvencije za primjenu mjera koje se u cilju sprječavanja erozije porezne osnovice i premještanja dobiti odnose na porezne ugovore

i

Konvencije između Bosne i Hercegovine i Republike Poljske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i kapital

Opće napomene u vezi sa kombiniranim tekstom

Ovaj dokument, u odnosima između Bosne i Hercegovine (BiH) i Republike Poljske (Poljske) predstavlja, kombinirani tekst za primjenu Konvencije između Bosne i Hercegovine i Republike Poljske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i kapital (Konvencija), potpisanog 04.06.2014. godine, izmijenjenog Multilateralnom konvencijom za primjenu mera koje se u cilju sprječavanja erozije porezne osnovice i premještanja dobiti odnose na porezne ugovore koju je, BiH potpisala 30.10.2019. godine, a Poljska potpisala 7. 6. 2017. godine (MLI).

Ovaj dokument je pripremljen od strane nadležnih organa BiH i Poljske i predstavlja njihovo zajedničko razumijevanje izmjena koje su u Konvenciju unijete zbog MLI.

Dokument je pripremljen, na osnovu stavova o MLI koji su Depozitaru, nakon deponovanja instrumenta o ratifikaciji, dostavljeni 16.9.2020. godine od strane BiH i 23.01.2018. godine od strane Poljske.

Ovi stavovi o MLI se mogu promijeniti, kao što to i predviđa MLI. Promjena stavova o MLI mogla bi da promjeni efekte koje MLI ima na Konvenciju.

Autentični pravni tekstovi Konvencije i MLI imaju prednost i ostaju primjenjivi pravni tekstovi.

Odredbe MLI citirane u ovom dokumentu su neslužbeni prijevodi originalnih odredbi MLI na engleskom jeziku

Odredbe MLI koje se primjenjuju u odnosu na odredbe Konvencije, uključene su u rubrike u tekstu ovog dokumenta u kontekstu relevantnih odredbi Konvencije. Rubrike koje sadrže odredbe MLI su, opće govoreći, unijete u skladu sa redosljedom odredbi OECD Modela Porezne konvencije iz 2017. godine.

Izmjene teksta odredbi MLI učinjene su, u cilju njihovog usuglašavanja sa terminologijom koja se koristi u Konvenciji (kao što su, „Obuhvaćeni porezni ugovori” i „Ugovor”, „Ugovorna jurisdikcija” i „Države ugovornice”) kako bi se olakšalo razumijevanje odredbi MLI. Promjene u terminologiji imaju za cilj poboljšanje čitljivosti dokumenta a ne, promjenu suštine odredbi MLI. Na sličan način su, izvršene izmjene dijelova odredbi MLI koji opisuju postojeće odredbe Konvencije: opisni jezik je, u cilju lakšeg čitanja, zamjenjen pravnim odrednicama postojećih odredbi.

U svim slučajevima, upućivanje na odredbe Konvencije ili na Konvenciju, treba razumjeti kao da se upućivanje vrši na Konvenciju, onako kako je izmijenjena odredbama MLI, pod uslovom, da su se takve odredbe MLI i primijenile.

Upućivanje:

Autentični pravni tekst MLI može se naći na veb stranici Depozitara (OECD):

- na engleskom jeziku: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; i

- na francuskom jeziku:

<http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Konvencija između Bosne i Hercegovine i Republike Poljske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i kapital objavljena je u „Službenom glasniku BiH-Međunarodni ugovori“, broj 10/15 od 17.12.2015. godine.

Tekst Konvencije može se naći na sledećem linku:

http://www.sluzbenilist.ba/page/PdfDownload?BrojIzdanja=10&NivoIzdavanja_FK=7&GodinaIzdanja=2015

Stav BiH o MLI koji je Depozitaru, nakon deponovanja instrumenta o ratifikaciji, dostavljen 16.9.2020., kao i stav Poljske o MLI koji je Depozitaru, nakon potvrđivanja, dostavljen 23.01.2018. godine, može se naći na veb stranici Depozitara (OECD) <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Napomene u vezi stupanja na snagu i početka primjene odredbi MLI

Odredbe MLI koje se primjenjuju na Konvenciju, ne primjenjuju se od istog datuma kao i originalne odredbe Konvencije. Svaka od odredbi MLI mogla bi da se primjenjuje od različitog datuma, što ovisi od vrste poreza na koji se odnosi (porezi po odbitku ili ostali naplaćeni porezi) kao i od toga, šta su BiH i Poljska navele u svojim stavovima o MLI.

Stupanje na snagu MLI:

01.1.2021. godine, za BiH i

01.7.2018. godine, za Poljsku.

Ako drugačije nije navedeno u ovom dokumentu, odredbe MLI se, u odnosu na Konvenciju, primjenjuju:

- u odnosu na poreze po odbitku, na iznose plaćene ili pripisane nerezidentima, kada događaj koji daje pravo na te poreze nastane 1. siječnja ili poslije 1. siječnja 2021. godine;

- u odnosu na sve ostale poreze, za poreze koji se naplaćuju u odnosu na periode oporezivanja koji počinju 1. srpnja ili poslije 1. srpnja 2021. godine.

KONVENCIJA
IZMEĐU
BOSNE I HERCEGOVINE
I
REPUBLIKE POLJSKE
ZA IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJE UTAJE
POREZA ZA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Bosna i Hercegovina i Republika Poljska,

[ZAMJENJEN člankom 6. stavak 1. MLI]

[u želji sklapanja Konvencije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja i sprječavanje utaje poreza za poreze na dohodak i kapital,]

Sljedeći članak 6. stavak 1. MLI zamjenjuje tekst koji se odnosi na namjeru da se otkloni dvostruko oporezivanje u preambuli ove Konvencije:

ČLANAK 6 MLI stavak 1 - SVRHA OBUHVAĆENOG POREZNOG UGOVORA

U namjeri da otklone dvostruko oporezivanje u odnosu na poreze obuhvaćene ovom konvencijom bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili sniženo oporezivanje kroz poreznu evaziju ili izbjegavanje (uključujući zloupotrebu konvencije, u cilju dobijanja olakšica predviđenih u ovoj konvenciji u posrednu korist rezidenata trećih jurisdikcija)

dogovorile su kako slijedi:

ČLANAK 1.
Obuhvaćena lica

Ova konvencija primjenjivat će se na lica koja su rezidenti jedne ili objiju Država ugovornica.

ČLANAK 2.
Obuhvaćeni porezi

1. Ova konvencija primjenjuje se na poreze na dohodak i kapital koji su nametnuti u ime Države ugovornice ili njenih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, bez obzira na način na koji se naplaćuju.

2. Porezom na dohodak i na kapital smatraju se svi porezi nametnuti na ukupni dohodak, na ukupni kapital, ili na elemente dohotka ili kapitala, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupnu količinu nadnica ili plaća koje plaćaju poduzeća, kao i poreze na uvećanje vrijednosti kapitala.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova konvencija su:

a) u slučaju Bosne i Hercegovine:

(I) porez na dohodak pojedinaca;

(II) porez na dobit poduzeća

(u daljnjem tekstu: „porezi Bosne i Hercegovine”)

b) u slučaju Poljske:

(I) porez na osobni dohodak;

(II) porez na dohodak poduzeća

(u daljnjem tekstu „porezi Poljske”).

4. Ova konvencija primjenjuje se na sve istovjetne ili značajno slične poreze koji se nameću nakon datuma potpisivanja ove konvencije dodatno ili umjesto postojećih poreza. Nadležni organi Država ugovornica obavijestit će jedni druge o svim bitnim promjenama u svojim ovlaštenog zakonima.

ČLANAK 3. Opće definicije

1. U svrhu ove konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije:

a) pojmovi „Država ugovornica“ i „druga Država ugovornica“ označavaju Bosnu i Hercegovinu i Republiku Poljsku ovisno od konteksta;

b) pojam „Bosna i Hercegovina“ znači Bosna i Hercegovina, a uključuje teritoriju Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, kao i morsko dno i dublje slojeve zemlje, gde primjenjuje svoju nadležnost i suverena prava za svrhe istraživanja, iskorištavanja i održavanja prirodnih bogatstava u skladu sa međunarodnim zakonom;

c) pojam „Poljska“ znači Republika Poljska, a kada se koristi u geografskom smislu, označava teritoriju Republike Poljske i svako područje koje graniči sa teritorijalnim vodama Republike Poljske u okviru kojeg se, prema zakonima Poljske i u skladu sa

međunarodnim zakonom, izvršavaju prava Poljske s obzirom na istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava morskog dna i dubljih slojeva tla;

- d) pojam „politička jedinica“ u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska te Distrikt Brčko Bosne i Hercegovine;
- e) pojam „lice“ uključuje pojedinca, firmu i svako drugo pravno lice;
- f) pojam „firma“ označava svaku korporaciju ili subjekt koji se tretira kao korporacija u porezne svrhe;
- g) pojam „poduhvat“ odnosi se na izvršavanje bilo kakvog posla;
- h) pojmovi „poduhvati Države ugovornice“ i „poduhvat druge Države ugovornice“ označavaju poduhvat kojeg izvršava rezident Države ugovornice odnosno poduhvat kojeg izvršava rezident druge Države stanovnice;
- i) pojam „državljanin“ u odnosu na Državu ugovornicu, označava:
 - (I) svakog pojedinca koji posjeduje državljanstvo te države ugovornice; i
 - (II) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje čiji status proizilazi iz zakona koji su na snazi u toj državi ugovornici;
- j) pojam „međunarodni promet“ označava svaki prevoz brodom, zrakoplovom ili cestovnim vozilom kojim upravlja poduzeća čije je mjesto stvarne uprave u jednoj državi ugovornici, osim kada se brodom, zrakoplovom ili cestovnim vozilom upravlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
- k) pojam „nadležni organ“ označava:
 - (I) u slučaju Bosne i Hercegovine, Ministarstvo financija i trezora ili ovlaštenog predstavnika ministra;
 - (II) u slučaju Poljske, Ministarstvo financija ili ovlaštenog predstavnika ministra;
- l) pojam „djelatnost“ uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera.

2. Što se tiče primjene ove konvencije u bilo koje vrijeme od jedne od Država ugovornica, svaki pojam koji nije naveden u Konvenciji, osim ako kontekst zahtijeva drugačije, ima značenje koje ima u dato vrijeme prema zakonima te države u svrhu poreza na koje se odnosi ova konvencija, svako značenje prema važećim poreskim zakonima te države koje prevladava nad značenjem koje je dato tom pojmu prema zakonima te države.

ČLANAK 4.

Rezident

1. Za potrebe ove konvencije, pojam "rezident Države ugovornice" označava svako lice koje prema zakonima te države podliježe oporezivanju zbog prebivališta, boravišta, mjesta osnivanja,

mjesta uprave ili bilo kojeg drugog kriterijuma osobne prirode, i, također, uključuje tu državu i svaku njenu političku jedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj pojam ne uključuje lica koja podliježu oporezivanju u toj državi samo na osnovu prihoda od izvora u toj državi.

2. Kada je rezident prema odredbama stavka 1. rezident obiju Država ugovornica, tada se status pojedinca određuje na sljedeći način:

- a) pojedinac se smatra rezidentom samo one države u kojoj pojedinac na raspolaganju ima stalni dom; ako to lice ima na raspolaganju stalni dom u objema državama, smatra se da je to lice rezident samo one države s kojom to lice ima bliže osobne i privredne veze (središte životnih interesa);
- b) ako se ne može odrediti država koja je središte životnih interesa pojedinca, ili ako pojedinac niti u jednoj državi nema na raspolaganju stalni dom, smatra se da je pojedinac rezident samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
- c) ako pojedinac ima uobičajeno boravište u obje države ili niti u jednoj, smatra se da je pojedinac rezident samo one države čiji je državljanin;
- d) ako je pojedinac državljanin obiju država ili niti jedne, nadležne vlasti Država ugovornica riješit će pitanje međusobnim dogovorom.

3. Kada je zbog odredbi stavka 1. lice koje nije pojedinac rezident obiju Država ugovornica, tada se to lice smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njegovo mjesto stvarne uprave.

ČLANAK 5.

Stalna poslovna jedinica

1. Za potrebe konvencije, pojam „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja kroz koje se djelatnost poduzeća izvršava u potpunosti ili djelimično.

2. Pojam "stalna poslovna jedinica" uključuje:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) kancelariju;
- d) tvornicu;
- e) radionicu; i
- f) rudnik, naftni izvor ili izvor plina, kamenolom ili svako drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište, projekat izgradnje, montaže ili instalacije ili povezane nadzorne aktivnosti čine stalnu poslovnu jedinicu, ali samo ako takvo mjesto, projekat ili aktivnosti traju duže od 12 mjeseci.

4. Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, smatra se da pojam „stalna poslovna jedinica“ ne uključuje:

- a) korištenje postrojenja samo u svrhu skladištenja, izložbe ili isporuke proizvoda ili robe koja pripada poduzeću;
- b) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhe skladištenja, izložbe ili isporuke;
- c) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo za potrebe obrade od drugog poduzeća;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe kupovine proizvoda ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeća;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe izvršavanja za poduzeća bilo koje druge pripremne ili pomoćne aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo za bilo koju kombinaciju aktivnosti koji su spomenuti pod točkama (a) do (d) ovog stavka, pod uslovom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja rezultira iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Bez obzira na odredbe stavova 1. i 2, gdje lice - osim zastupnika neovisnog statusa na kojeg se primjenjuje stavak 6 - djeluje u ime poduzeća ima i obično koristi u Državi ugovornici ovlaštenje zaključivanja ugovora u ime poduzeća, smatra se da to poduzeća ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u pogledu aktivnosti koje to lice sprovodi za poduzeća, osim ako su aktivnosti te osobe ograničene na one navedene u stavku 4, koje, ako se sprovede preko stalnog mjesta poslovanja, ne čine to stalno mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

6. Neće se smatrati da poduzeća ima stalnu poslovnu jedinicu u Državi ugovornici samo na osnovu toga što obavlja poslove u toj državi preko brokera, generalnog posrednika ili bilo kojeg drugog zastupnika neovisnog statusa, pod uslovom da takva lica djeluju u okviru svoje redovne poslovne aktivnosti.

7. Činjenica da neka firma koja je rezident jedne države ugovornice upravlja ili njome upravlja neka firma koja je rezident druge države ugovornice, ili koja posluje u toj drugoj državi (bilo kroz stalnu poslovnu jedinicu ili na neki drugi način) ne znači samo po sebi da je ijedna od tih firmi stalna poslovna jedinica druge.

ČLANAK 6.

Prihod od nepokretne imovine

1. Prihod koji ostvari rezident jedne Države ugovornice od nepokretne imovine (uključujući prihode od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Pojam „nepokretna imovina“ ima značenje koje ima prema zakonu Države ugovornice u kojoj se nalazi dotična imovina. Taj pojam u svakom slučaju obuhvaća imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stoku i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona u vezi sa zemljišnim posjedom, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknada za rad, ili prava na rad, mineralne naslage, izvore i druga prirodna bogatstva. Brodovi, plovila ili zrakoplovi ne smatraju se nepokretnom imovinom.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohotke iz direktnog korištenja, iznajmljivanja ili bilo kojeg drugog oblika korištenja nepokretne imovine.
4. Odredbe stavova 1. i 3. primjenjuju se, također, na dohotke od nepokretne imovine poduzeća.

ČLANAK 7.

Poslovna dobit

1. Dobit jednog poduzeća jedne Države ugovornice oporeziv je samo u toj državi, osim ako poduzeća posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u toj državi. Ako poduzeća posluje na navedeni način, dobit poduzeća oporezuje se u drugoj državi, ali samo u onolikoj mjeri koliko se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Podložno odredbama stavka 3, kada poduzeća jedne Države ugovornice posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, tada se u svakoj Državi ugovornici toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit za koju se očekuje da bi bila ostvarena da je odvojeno i posebno poduzeća koje se bavi istim ili osobnim aktivnostima prema istim ili osobnim uslovima i koja se bavi potpuno samostalno poduzećam čija je stalna poslovna jedinica.
3. U određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici dopušteni su troškovi koji su nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne troškove nastale na taj način, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.
4. Ukoliko je u jednoj Državi ugovornici uobičajeno odrediti dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici na osnovu raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njegove razne dijelove, stavak 2. ne sprječava da ta Država ugovornica odredi dobit koja se treba oporezivati takvom uobičajenom raspodjelom. Međutim, metod usvojene raspodjele treba da bude takav da rezultat bude u skladu sa principima ovog članka.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici neće se pripisati dobit samo na osnovu toga što kupuje proizvode ili robu za poduzeća.
6. Za potrebe prethodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se svake godine na isti način, osim ako postoji neki dobar i dovoljan razlog koji upućuje na nešto drugo.
7. Kada dobit obuhvaća stavke prihoda kojima se bave drugi članovi ove konvencije, tada odredbe ovog članka neće uticati na odredbe tih članova.

ČLANAK 8.

Međunarodni promet i promet unutarnjih plovnih puteva

1. Dobit od upravljanja brodovima, zrakoplovima ili cestovnim vozilima u međunarodnom prometu oporeziva je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Dobit od rada plovila koja učestvuju u prometu unutarnjim plovnim putevima oporeziva je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
3. Ako se mjesto stvarne uprave brodskog poduzeća ili poduzeća za promet unutarnjim plovnim putevima nalazi na brodu ili plovilu, tada se smatra da se nalazi u Državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili plovila, ili ako takva matična luka ne postoji, u Državi ugovornici čiji je rezident upravitelj broda ili plovila.
4. Odredbe stavka 1. također se primjenjuju na dobit od učestovanja u fondu, zajedničkog poslovanja ili od međunarodne poslovne agencije, ali samo na onoliko dobiti koja je dobijena na takav način koliko se može pripisati učesniku, srazmjerno njegovom udjelu u zajedničkom poslovanju.

ČLANAK 9.

Povezana poduzeća

1. Kada:
 - a) poduzeća jedne Države ugovornice direktno ili indirektno učestuje u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) ista lica učestvuju direktno ili indirektno u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća jedne Države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

i u oba slučaja stvaraju se ili nameću uslovi između dva poduzeća u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi se stvorili između neovisnih poduzeća, tada se svaka dobit koja bi, osim u tim uslovima, bila obračunata jednom od poduzeća, ali zbog tih uslova nije obračunata, može uključiti u dobit tog poduzeća i shodno tome oporezovati.

2. Kada Država ugovornica u dobit nekog poduzeća te države uključuje, i shodno tome oporezuje, dobit na osnovu koje je poduzeća druge Države ugovornice platilo porez u toj drugoj državi i dobit uključena na takav način je dobit koja bi bila obračunata poduzeću prvo spomenute države da su uslovi između dva poduzeća bila kao između dvaju neovisnih poduzeća, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza naplaćenog na tu dobit. Prilikom određivanja takvog prilagođavanja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove konvencije i nadležne vlasti Države ugovornice će se prema potrebi međusobno savjetovati.

ČLANAK 10.

Dividende

1. Dividende koje firma koja je rezident jedne Države ugovornice plaća rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende također se mogu oporezivati u Državi ugovornici čiji je rezident firma koja plaća dividende, a prema zakonima te države. Ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez neće prelaziti:

- a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik firma (a ne partnerstvo) koje direktno posjeduje najmanje 25 posto kapitala firme koja plaća dividende;
- b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak neće uticati na oporezivanje firme u pogledu dobiti iz kojih se plaćaju dividende.

3. Pojam „dividende“, kao što je korišten u ovom članku, označava prihod iz akcija ili drugih prava koja nisu potraživanje, učestovanje u dobiti, ili prihod iz drugih korporativnih prava, koji podliježe istom oporezivanju kao i prihod iz akcija prema zakonima Države ugovornice čiji je rezident firma koja sprovodi raspodjelu.

4. Odredbe stavova 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik dividendi, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici čiji je rezident firma koja plaća dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, a holding u odnosu na koji se dividende plaćaju povezan je sa takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju primjenjivat će se odredbe članka 7.

5. Ako firma koja je rezident jedne Države ugovornice ostvaruje dobit ili prihod od druge Države ugovornice, ta druga Država ne smije nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća firma, osim ako se takve dividende plaćaju rezidentu te druge države ili ako je holding u odnosu na koji se dividende plaćaju povezan sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi, niti neraspodijeljenu dobit firme podložiti porezu na dobit neraspodijeljenu, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelimično sastoje od dobiti ili prihoda koji su nastali u drugoj Državi.

ČLANAK 11.

Kamate

1. Kamate koje nastaju u Državi ugovornici i plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.
2. Međutim, te kamate takođe se mogu oporezivati u Državi ugovornici u kojoj su nastale i prema zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamata rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez ne smije prelaziti 10 posto bruto iznosa kamata.
3. Bez obzira na odredbe stavka 2, kamate navedene u stavku 1. bit će oporezive samo u Državi ugovornici u kojoj je primaoc rezident, ako je taj primaoc stvarni vlasnik kamate i ako se te kamate plaćaju Vladi jedne od Država ugovornica, političkoj jedinici ili lokalnoj vlasti, ili Centralnoj banci Države ugovornice ili bilo kojoj ustanovi koja je u stopostotnom vlasništvu Vlade jedne od Država ugovornica.
4. Pojam „kamate“ kao što je korišten u ovom članku označava prihod iz potraživanja svih vrsta, bez obzira na to da li su osigurani hipotekom ili nose li pravo na učestovanje u dobiti dužnika, a posebno, prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade koje su vezane uz takve vrijednosne papire, obveznice ili zadužnice.
5. Odredbe stavova 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik kamata, koji je rezident jedne od Država ugovornica, posluje u drugoj Državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je potraživanje u odnosu na koje se plaća kamata povezano sa takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju primjenjivat će se odredbe članka 7.
6. Smatra se da kamate nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatioc rezident te države, uključujući tu državu, političke jedinice i lokalne vlasti te države. Međutim, kada lice koje plaća kamatu, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi sa kojom je zaduženost na koju se kamate plaćaju nastala, i ako takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te kamate nastale u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
7. Kada zbog posebnog odnosa između isplatioca i stvarnog vlasnika kamata ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se plaća, prelazi iznos koji bi isplatioc i stvarni vlasnik kamate dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjivat će se samo na posljednje sspomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplaće ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove konvencije.

ČLANAK 12.

Naknade od autorskih prava

1. Naknade od autorskih prava koje nastaju u jednoj Državi ugovornici, a plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.
2. Međutim, takve naknade mogu se oporezivati u Državi ugovornici u kojoj nastaju i prema zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik naknada rezident druge Države ugovornice, tada tako naplaćeni porez ne prelazi 10 posto bruto iznosa naknada.
3. Pojam „naknade od autorskih prava“ kao što se koristi u ovom članku označava uplaće bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo na korištenje svakog autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili prava na korištenje industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za informacije o industrijskom, komercijalnom ili naučnom iskustvu (znanje).
4. Odredbe stavova 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik naknada od autorskih prava, koji je rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj državi u kojoj nastaju te naknade, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju naknade od autorskih prava povezano sa takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju primjenjivat će se odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade od autorskih prava nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatioc rezident te države, uključujući tu državu, političke jedinice i lokalne vlasti te države. Međutim, kada lice koje plaća naknade od autorskih prava, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja naknade od autorskih prava, i ako takve naknade od autorskih prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te naknade od autorskih prava nastale u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Kada zbog posebnog odnosa između isplatioca i stvarnog vlasnika ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos naknade od autorskih prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili informaciju za koje se plaćaju, prelazi iznos koji bi isplatioc i stvarni vlasnik dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjivat će se samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplaće ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove konvencije.

ČLANAK 13.

Kapitalni dobiti

1. Dobitci koje ostvari rezident jedne Države ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedeni u članku 6. i koji se nalaze u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobitci od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeća jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici, uključujući dobitke od otuđenja te stalne poslovne jedinice (sama ili sa čitavim poduzećam), mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobitci od otuđenja brodova, zrakoplova ili cestovnih vozila koja se koriste u međunarodnom prometu, plovila koja se koriste u prometu unutarnjim plovnim putevima ili pokretna imovina koja se odnosi na upotrebu takvih brodova, zrakoplova, cestovnih vozila ili plovila, oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

[ZAMJENJEN člankom 9. stavak 4. MLI]

[4. Dobitci koje rezident jedne Države ugovornice dobije od otuđenja akcija čija vrijednost više od 50 posto proizilazi direktno ili indirektno iz nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj državi.]

Sljedeći članak 9. stavak 4. MLI zamjenjuje članak 13. stavak 4. ove Konvencije:

ČLANAK 9. MLI - KAPITALNI DOBITAK OD OTUĐENJA AKCIJA ILI INTERESA ENTITETA KOJI SVOJU VRIJEDNOST OSTVARUJU UGLAVNOM OD NEPOKRETNOSTI

Za potrebe ove Konvencije dobitak koji ostvari rezident Države ugovornice od otuđenja akcija ili uporedivih interesa, kao što su interesi u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezovati u drugoj Državi ugovornici ako su, u bilo kojem periodu tokom 365 dana prije otuđenja, ove akcije ili uporedivi interesi više od 50 posto svoje vrijednosti ostvarili neposredno ili posredno od nepokretnosti koja se nalazi u toj drugoj Državi ugovornici.

5. Dobitci od otuđenja bilo koje imovine, osim one koja je navedena u stavovima 1, 2, 3. i 4, oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj je otuđilac rezident.

ČLANAK 14.

Prihod od nesamostalnog rada

1. U skladu sa odredbama članova 15, 17. i 18, mjesečne plaće, nadnice i druga slična naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na osnovu zaposlenja, oporeziva je samo u toj državi, osim ako se zaposlenje ostvaruje u drugoj Državi ugovornici. Ako se zaposlenje ostvaruje na taj način, naknada za rad koja se ostvari na taj način može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1, naknada za rad koju ostvari rezident jedne Države ugovornice na osnovu zaposlenja u drugoj Državi ugovornici oporeziva je samo u prvo navedenoj državi:

- a) ako je primaoc prisutan u drugoj državi za neki period ili periode koji sveukupno ne prelaze 183 dana u svakom periodu od 12 mjeseci, a počevši ili završavajući u odgovarajućoj fiskalnoj godini; i
- b) ako je naknada za rad plaćena od ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države;
i
- c) ako naknadu za rad ne snosi stalna poslovna jedinica koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na osnovu zaposlenja na brodu, avionu ili cestovnom vozilu kojim se upravlja u međunarodnom prometu, ili na brodu koji se bavi prevozom unutarnjim plovnicama putovima oporezuje se samo u toj državi.

ČLANAK 15.

Menadžerske naknade

1. Menadžerske naknade i druga slična plaćanja koja ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog odbora ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog organa neke firme koja je rezident druge Države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1, menadžerske naknade i druge osobne isplate koje ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog organa neke firme koja je rezident druge Države ugovornice, a ne bavi se aktivno trgovinom ili ne posluje u toj drugoj Državi ugovornici (osim djelatnosti investiranja ili upravljanja investicijama, osim ako se te aktivnosti sprovode sa klijentima kao dio redovnog poslovanja neke banke, osiguravajućeg društva, registrovanog dileru ili finansijske ustanove koje primaju depozit), oporezuju se samo u prvo pomenutoj državi.

ČLANAK 16.

Umjetnici i sportaši

1. Bez obzira na odredbe članova 7. i 14, prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao izvođač, kao što je kazališni, filmski, radio ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili pak kao sportaš, iz osobnih aktivnosti tog rezidenta koje provodi u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kada prihod od osobnih aktivnosti koje provodi izvođač ili sportaš kao takav ne odlazi izvođaču ili sportašu osobno nego nekoj drugoj osobi, taj prihod može se, bez obzira na odredbe članova 7. i 14, oporezivati u onoj Državi ugovornici u kojoj se izvršavaju aktivnosti tog izvođača ili sportaša.

3. Bez obzira na odredbe stavova 1. i 2, prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice od osobnih aktivnosti te osobe kao izvođača ili sportaša oporeziv je samo u toj državi ako se aktivnosti sprovode u drugoj Državi ugovornici unutar okvira kulturnog ili sportskog programa razmjene, koji je odobren od obiju Država ugovornica.

ČLANAK 17.

Mirovine i osobne naknade

U skladu sa stavkom 2. članka 18, mirovine i druge osobne naknade koje se isplaćuju rezidentu jedne Države ugovornice na osnovu ranijeg zaposlenja oporezive su samo u toj državi.

ČLANAK 18.

Služba u vladi

1. a) Plaće, nadnice i druge osobne naknade koje Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast plaćaju pojedincu za usluge pružene toj državi ili jedinici ili vlasti oporezive su samo u toj državi.

b) Međutim, takve plaće, nadnice i druge osobne naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi, a pojedinac je rezident te države i:

(I) državljanin je te države; ili

(II) nije postao rezident te države samo da bi pružao te usluge.
2. a) Bez obzira na odredbe stavka 1, svaka mirovina i druge osobne naknade koje se plaćaju pojedincu od ili iz fondova jedne Države ugovornice, ili njene političke jedinice ili lokalne vlasti, za usluge pružene toj državi ili njenoj jedinici ili vlasti, oporezive su samo u toj državi.

b) Međutim, takve mirovine i druge osobne naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako je pojedinac rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članova 14, 15, 16. i 17. primjenjivat će se na plaće, nadnice, mirovine i druge osobne naknade koje se plaćaju za poslove koje izvršava Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast.

ČLANAK 19.

Studenti

Uplate koje student, učenik ili pripravnik koji je ili je bio neposredno prije posjete jedne Države ugovornice rezidentu druge države ugovornice i koji se u prvo spomenutoj državi nalazi isključivo zbog obrazovanja ili obuke tog pojedinca prima radi izdržavanja, obrazovanja ili obuke tog pojedinca, neće se oporezivati u prvo spomenutoj državi, pod uslovom da je izvor takvih uplata van države.

ČLANAK 20.

Ostali prihodi

1. Stavke prihoda jednog rezidenta Države ugovornice, gdje god da nastaju, koji nisu obrađeni u prethodnim članovima ove konvencije, oporezivi su samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. neće se primjenjivati na prihod, osim na prihod od nepokretne imovine kao što je navedeno u stavku 2. članka 6, ako primaoc takvog prihoda, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u njoj, a pravo ili imovina u pogledu kojih se plaća prihod je povezan sa takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju primjenjivat će se odredbe članka 7.
3. Bez obzira na odredbe stavka 1, stavke prihoda rezidenta jedne Države ugovornice koji nisu spomenuti u prethodnim članovima ove konvencije, a nastaju u drugoj državi ugovornici, mogu se, također, oporezivati u toj drugoj Državi.

ČLANAK 21.

Kapital

1. Kapital u obliku nepokretne imovine naveden u članku 6. ovog sporazuma, čiji je vlasnik rezident jedne Države ugovornice, a nalazi se u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Kapital u obliku pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeća jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Kapital u obliku brodova, zrakoplova ili cestovnih vozila kojima se upravlja u međunarodnom prometu i plovila korištenih u prometu unutarnjim plovnim putevima, te u obliku pokretne imovine koja je povezana sa upravljanjem takvim brodovima, plovilima, zrakoplovima ili cestovnim vozilima, oporeziv je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi drugi elementi kapitala jednog rezidenta Države ugovornice oporezivi su isključivo u toj državi.

ČLANAK 22.

Ukidanje dvostrukog oporezivanja

1. U slučaju Bosne i Hercegovine, dvostruko oporezivanje izbjegavat će se na sljedeći način:
 - a) kada rezident Bosne i Hercegovine ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se, u skladu sa odredbama ove konvencije, može oporezivati u Poljskoj, Bosna i Hercegovina dopustit će:
 - kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj;

- kao odbitak od poreza na kapital tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj.

Međutim, u oba slučaja takav odbitak neće prelaziti onaj dio poreza na dohodak ili poreza na kapital koji je izračunat prije davanja odbitka, što se može pripisati, kao što može biti slučaj, prihodu ili kapitalu koji se može oporezivati u Poljskoj.

b) Kada se u skladu sa bilo kojom odredbom Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Bosne i Hercegovine oslobađa od poreza u Bosni i Hercegovini, Bosna i Hercegovina, unatoč tome, kod računanja iznosa poreza na ostatak dohotka ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza.

2. U slučaju Poljske, dvostruko oporezivanje izbjegavat će se na sljedeći način:

a) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se u skladu sa odredbama ove konvencije može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će, u skladu sa odredbama točke (b) ovog stavka, osloboditi takav prihod ili kapital od poreza;

b) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili kapitalne dobitke koji se, u skladu sa odredbama članova 7, 10, 11, 12, 13. ili 20, mogu oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će dozvoliti kao odbitak od poreza na dohodak ili kapitalne dobitke tog rezidenta iznos jednak porezu koji je plaćen u Bosni i Hercegovini. Međutim, takav odbitak neće prelaziti dio poreza, kao što je izračunato prije davanja odbitka, koji se može pripisati takvom prihodu ili kapitalnom dobitku koji potiče iz Bosne i Hercegovine;

c) Kada se u skladu sa bilo kojim odredbama ove konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske oslobađa od poreza u Poljskoj, Poljska, unatoč tome, kod računanja iznosa poreza na ostatak prihoda ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza;

d) Odredbe točke (1) neće se primjenjivati na prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske kada Bosna i Hercegovina primjenjuje odredbe ove konvencije da bi oslobodila takav prihod ili kapital od poreza ili primjenjuje odredbe stavka 2. članova 10, 11. ili 12. na takav prihod.

ČLANAK 23. **Nediskriminacija**

1. Državljeni jedne Države ugovornice u drugoj Državi ugovornici neće biti podvrgnuti oporezivanju ili bilo kakvim povezanim uslovima, koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i povezanih uslova kojima državljani te druge države jesu ili mogu biti podvrgnuti u istim okolnostima, posebno s obzirom na prebivalište. Ova odredba će se, bez obzira na odredbe članka 1, primjenjivati na lica koja nisu rezidenti jedne ili obje Država ugovornica.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeća jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici neće se obračunavati nepovoljnije u toj drugoj državi nego oporezivanje koje

se primjenjuje na poduzeća te druge države koja obavljaju iste aktivnosti. Ova odredba ne može se tumačiti na način da obavezuje Državu ugovornicu da odobrava rezidentu druge Države ugovornice sve osobne odbitke, olakšice i redukcije u svrhe oporezivanja zbog građanskog statusa ili obiteljskih obaveza koje odobrava svojim rezidentima.

3. Osim gdje se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9, stavka 7. članka 11, stavka 6. članka 12, kamate, naknade od autorskih prava i druge isplate koje plaća poduzeća jedne Države ugovornice rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uslovima kao da su plaćene rezidentu prvo spomenute države. Isto tako, mogući dugovi poduzeća jedne Države ugovornice rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezivog kapitala takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uslovima kao da se duguju rezidentu prvo spomenute države.

4. Poduzeća jedne Države ugovornice, čiji je kapital u potpunosti ili djelimično u vlasništvu ili pod direktnom ili indirektnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge Države ugovornice, neće u prvo spomenutoj državi biti podložne oporezivanju ili zahtjevima koji su povezani sa tim koji su drugačiji ili nepovoljniji od oporezivanja ili vezanih zahtjeva kojima podliježu druga slična poduzeća prvo spomenute države.

5. Odredbe ovog članka će se, bez obzira na odredbe članka 2, primjenjivati na poreze svake vrste i opisa.

ČLANAK 24.

Postupak međusobnog dogovora

1. Kada lice smatra da djelovanje jedne ili obiju Država ugovornica rezultira ili će rezultovati oporezivanjem za to lice koje nije u skladu sa odredbama ove konvencije, to lice može, bez obzira na pravni lijek koji nudi domaće zakonodavstvo te države, iznijeti slučaj nadležnom organu Države ugovornice čiji je to lice rezident ili, ako slučaj tog lica spada pod stavak 1. članka 23, nadležnoj vlasti Države ugovornice čije je to lice državljanin. Slučaj se mora iznijeti unutar tri godine od prvog obavještenja o djelovanju koje je dovelo do oporezivanja koje nije u skladu sa odredbama ove konvencije.

2. Nadležni organ nastojat će, ako se čini da je prigovor opravdan i ako ono samo nije u stanju da dođe do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj međusobnim dogovorom s nadležnim organom druge Države ugovornice, u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu sa ovom konvencijom. Svaki postignut dogovor provest će se bez obzira na bilo kakve rokove u domaćem zakonodavstvu Država ugovornica.

3. Nadležni organi Država ugovornica nastojat će međusobnim dogovorom riješiti sve poteškoće ili dileme u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove konvencije. One se, također, mogu međusobno savjetovati o ukidanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovom konvencijom.

4. Nadležni organi Država ugovornica mogu direktno međusobno komunicirati u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavki. Kada se usmena razmjena mišljenja čini preporučljivom u cilju postizanja dogovora, takva razmjena može se odviti u obliku komisije koje se sastoji od predstavnika nadležnih organa Država ugovornica.

ČLANAK 25.

Razmjena informacija

1. Nadležni organi Država ugovornica razmjenjivat će one informacije za koje se može predvidjeti da će biti relevantne za sprovođenje odredbi ove konvencije ili za uređenje ili sprovođenje domaćih zakona Država ugovornica u vezi sa porezima svake vrste i opisa koji se nameću u ime Država ugovornica, ili njihovih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, ukoliko se oporezivanje na osnovu toga ne protivi ovoj konvenciji. Razmjena informacija nije ograničena na članove 1. i 2.

2. Svaka informacija primljena prema stavku 1. od jedne Države ugovornice tretira se kao tajna na isti način kao i informacija dobijena prema domaćem zakonodavstvu te Države i otkrivat će se samo licima ili vlastima (uključujući sudove i upravne organe) koji se bave sa procjenom ili prikupljanjem, ovrhom ili povezanim gonjenjem, utvrđivanjem žalbi u odnosu na poreze navedene u stavku 1, ili s nadzorom nad navedenim. Takva lica ili vlasti koristit će informacije samo u te svrhe. Dozvoljeno im je otkrivati te informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Ni u kojem slučaju odredbe stavaki 1. i 2. ne smiju se tumačiti na način da na Državu ugovornicu nametnu obavezu:

- a) izvršavanja administrativnih mjera koje su u sukobu sa zakonima i administrativnom praksom te ili druge Države ugovornice;
- b) pružanja informacija koje se ne mogu dobiti prema zakonima ili normalnim tokom uprave te ili druge Države ugovornice;
- c) pružanja informacija koje bi otkrile neku trgovačku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovački postupak, ili informaciju čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti sa javnom politikom (*ordre public*).

4. Ako jedna Država ugovornica traži informaciju u skladu sa ovim člankom, druga Država ugovornica koristit će svoje mjere prikupljanja informacija da bi pribavila zatraženu informaciju, iako drugoj državi možda nije potrebna ta informacija u vlastite porezne svrhe. Obaveza koja je sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima stavka 3, ali ni u kojem slučaju takvo ograničenje ne može se tumačiti na način da dozvoljava Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što nema svoj interes u takvoj informaciji.

5. Ni u kojem slučaju odredbe stavka 3. ne mogu se tumačiti na način da dozvoljavaju Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što tu informaciju posjeduje banka, druga finansijska ustanova, kandidat ili lice koje djeluje u svojstvu posrednika ili u fiducijarnom svojstvu ili zbog toga što se odnosi na vlasničke udjele jednog lica.

ČLANAK 26.

Ograničenja povlastica

[ZAMJENJEN člankom 7. stavak 1. MLI]

[1. U skladu sa članovima 10, 11, 12. i 13, rezident jedne Države ugovornice neće imati pravo na povlastice koje se inače odobravaju rezidentima Države ugovornice prema ovoj konvenciji, ako je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo kojeg lica koje se bavi stvaranjem ili dodjelom dionice, potraživanja ili prava u odnosu na koji se prihod plaća da iskoristi ove članove pomoću tog stvaranja ili dodjele.]

Sljedeći članak 7. stavak 1. MLI zamjenjuje članak 26. stavak 1. ove Konvencije:

ČLANAK 7. MLI - SPREČAVANJE ZLOUPOTREBE UGOVORA

Izuzetno od odredbi ove Konvencije, olakšica iz ove Konvencije ne odobrava se u odnosu na dio dohotka ili imovine, ako se osnovano može zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je sticanje olakšica bio jedan od osnovnih razloga bilo kojeg aranžmana ili transakcije koji su direktno ili indirektno rezultirali tom pogodnošću, osim ako se ustanovi da bi odobravanje te olakšice u tim okolnostima bilo u skladu sa ciljem i svrhom odgovarajućih odredbi ove Konvencije.

2. Ništa iz ovog članka ne može se tumačiti tako da na bilo koji način ograničava primjenu bilo koje odredbe zakona Države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja ili utaje poreza.

ČLANAK 27.

Članovi diplomatskih predstavništava i konzulata

Ništa u ovoj konvenciji neće uticati na porezne povlastice članova diplomatskih predstavništava ili konzulata prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih sporazuma.

ČLANAK 28.

Stupanje na snagu

1. Svaka Država ugovornica obavijestit će, u pisanom obliku, diplomatskim putem, drugu državu o završetku postupaka koji su prema njenom zakonu propisani za stupanje na snagu ove konvencije.

2. Ova konvencija stupa na snagu na datum obavještenja koje je stiglo kasnije, te će zatim vrijediti:

(I) za poreze zadržane na izvoru, za dohodak ostvaren ili kapital koji postaje vlasništvo na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu, i

(II) za druge poreze, ili dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu.

3. Bez obzira na odredbe ovog članka, odredbe članova 24. i 25. (Postupak međusobnog dogovora i Razmjena informacija) primjenjivat će se od datuma stupanja na snagu ove konvencije, bez obzira na period oporezivanja na koje se odnosi neko pitanje.

4. Sporazum između Narodne Republike Poljske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja za poreze na dohodak i kapital koji je potpisan u Varšavi 10. januara 1985. godine prestaje važiti i biti na snazi od datuma od kojeg ova konvencija stupa na snagu za poreze na koje se primjenjuje ova konvencija, u skladu sa odredbama stavova 1, 2. i 3.

ČLANAK 29.

Raskid

Ova konvencija ostaje na snazi dok je ne raskine jedna Država ugovornica. Obje Države ugovornice mogu raskinuti ovu konvenciju diplomatskim putem, tako da u pismenom obliku obavijeste o raskidu najmanje šest mjeseci prije kraja svake kalendarske godine, počevši nakon isteka pet godina od datuma stupanja na snagu ove konvencije. U takvom slučaju, ova konvencija prestaje važiti:

(I) za poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljeno obavještenje o raskidu, i

(II) za druge poreze, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini počevši na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljeno obavještenje o raskidu.

Kao potvrda navedenog, dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu konvenciju.

Sastavljeno u dva primjerka u, ovog dana
na bosanskom / hrvatskom / srpskom, poljskom i engleskom jeziku, s time da su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Bosnu i Hercegovinu

Za Republiku Poljsku